

DVA PLODNA MARULOVA DESETLJEĆA

Ivo Sanader

Gospođe i gospodo,

Osobito mi je zadovoljstvo pozdraviti Vas na početku splitskog zasjedanja važnoga međunarodnoga skupa: *Marko Marulić, hrvatski pjesnik i katolički humanist: prijedlog za Europu trećeg tisućljeća*. Uz najbolje želje za uspješan rad i zanimljiv tijek Vašega skupa, želim na početku izraziti zahvalnost svima koji su zaslužni za organiziranje i prve, one u Rimu, u studenome 1998., i ove druge, splitske sesije znanstvenoga skupa: Papinskom vijeću za kulturu, centru *Marulianum* kao i Papinskom hrvatskom zavodu sv. Jeronima u Rimu. Potom, no ne i manje važno, želim odati priznanje i zahvaliti Društvu hrvatskih književnika, HNK Split i Književnom krugu što svake, pa tako i ove godine neumorno i s puno žara organiziraju *Marulićeve dane*. Prisjećam se u ovom trenutku i proljeća 1991. godine, kad sam kao intendant Hrvatskog narodnoga kazališta u Splitu pokrenuo teatarski (i dramski i radiodramski!) dio *Marulićevih dana*, koji evo već puno desetljeće fungiraju kao najvažnija hrvatska kazališna smotra.

Prigoda je ovo također da evociramo još jedan važan događaj vezan uz Marka Marulića i proučavanje njegovih djela. Ove se, 1999. godine navršava naime točno petnaest godina od onoga znamenitog međunarodnog znanstvenog skupa *Marko Marulić — latinski i hrvatski pisac*. Skup je bio održan u listopadu 1984. u Splitu, u sjeverozapadnoj kuli Dioklecijanove palače, a organizator je bila izdavačka kuća Logos. Te smo godine, o 460. obljetnici Marulićeve smrti, htjeli ispraviti propust koji se je bio dogodio deset godina prije, 1974., kad je pjesnikov rodni grad bio potpuno zaboravio tu, veliku, okruglu, 450. obljetnicu njegove smrti. Našem su se pozivu bili odazvali: akademik Cvito Fisković, Winfried Baumann, Darko Novaković, Tonko Maroević, Drago Šimundža, Ante Stamać, Pavao Pavličić,

Franjo Šanjek, Želimir Brala, Smiljka Malinar, Josip Bratulić, Smilja Celigoj–Grimani, Mirjana Stefanović, Slobodan P. Novak, Dunja Fališevac, Marina Marasović–Alujević i Nevenka Bezić–Božanić. Zbornik radova nažalost nije mogao biti objavljen, a to bi se moglo i moralo ispraviti. To više znamo li da su na skupu bili izneseni i potvrđeni rezultati nekih prethodnih istraživanja po kojima je Marulića otad valjalo tretirati kao renesansnog a ne, kao dotad, srednjovjekovnoga pisca. Nadalje konačno je tim skupom i simbolički i stvarno bio označen početak sustavnoga istraživanja Marulova djela, to jest bila je marulologiji dana i ona neophodna javna dimenzija, po kojoj svaki znanstveno–istraživački uspjeh biva zabilježen kao vijest. Drugim riječima, splitskim se skupom Marulić bio vratio u širu hrvatsku javnost. U znanstvenoj i stručnoj javnosti on je dakako bio itekako nazočan, već i po samoj činjenici da je splitski Književni krug tada već bio odmakao daleko u pripremama svog megaprojekta, izdavanja Marulićevih *Sabranih djela*. I doista valja reći da se te godine Split odužio svome dičnome sinu: uz spomenuta dva događaja, Logosov simpozij i *Sabrana djela* Književnoga kruga, objavljena je bila još i Tomasovićeve knjige *Zapisi o Maruliću*, te otvorena i *Memorijalna soba Marka Marulića* u palači Milesi. Od tada do danas svjedočimo plodnim dvama Marulovim desetljećima.

U ovoj pozdravnoj riječi ne bi valjalo propustiti i barem najavu velikoga događaja u Zagrebu, što će slijediti splitskome skupu i Marulićevim danima: svečano otkrivanje zagrebačkoga spomenika ocu hrvatske književnosti, u četvrtak, 22. travnja 1999. Naša je javnost pratila s povećanim zanimanjem rad na tom projektu kao i same završne pripreme za postavljanje spomenika na Marulićevu trgu, u središtu Zagreba. Danas kad je sve spremno za taj veliki dan, za ispunjenje stoljetnoga duga hrvatskoga glavnoga grada prema svome Maruliću, možemo zahvaliti Bogu i svima onima koji su nam, izravno ili neizravno, pomagali u ostvarenju toga poduhvata.

Sve su to, kao što je to i ovaj znanstveni skup, ili kao što su to najnoviji, suvremeni prijevodi *Judite* na neke strane jezike, iskazi i izrazi našega poštovanja prema jednom od najvećih hrvatskih ljudi. Prema onome koji kao sjajni lik izlazi iz sjene davnih stoljeća i zauzima svoje sigurno mjesto na zvjezdanom nebu povijesti europske umjetnosti. Posve u znaku one Goetheove:

Haltet das Bild der Würdigen fest!
Wie leuchtende Sterne
Teite sie aus die Natur
Durch den unendlichen Raum.

(Čuvajte sliku svojih uglednika!
Kao svijetleće zvijezde
Podijelila ih je priroda
kroz beskrajni prostor.)

(Iz: *Antiker Form sich nähernd*)